

KIỆP DÃ TRÀNG

Nhạc và lời : TỬ CÔNG PHỤNG
Nha trang hè 1968

Chậm vừa

Chiều vàng vương gót mỗi ta dừng chân phiêu du. Lặng nghe sóng
Một mình ta đứng nhìn mỗi tình duyên tan theo Ngàn con sóng

gọi ngọt ngào Hàng dừa nghiêng bóng ru nhau thăm thì lời âu yếm
gào bạc đầu Nhẹ xô lên dấu chân ghi cuộc tình nhòa trên cát

Đi nhẹ đôi cánh mềm rã rời Đàn chim bé nhỏ ngập ngừng Nhẹ nường gió
Lời người nghe đã chợt lạc loài trên thân dã tràng tử phận hoài công tháng

đưa về khoảng trời cũ.....
năm se cát biển Đông.

Thời gian như ngừng

trôi giữa chiều tàn tạ Thắm gọi tên người đã vắng xa phương trời. Cuộc tình như cơn

lốc mang theo hồn người vào trùng dương khép kín u mê ngàn đời Tình người đau có

thấu cho ta Thân mang kiếp đã trắng đem đời se tơ duyên trên bãi cát

vàng hào huyền Chợt nghe lớp sóng xô lên đời mình niềm cay đắng

Cuộc tình trên thánng ngày muộn phiền Còn in vết hằn đời mình Người ơi hãy

ru hồn ta ngủ quên